



Datum: 31.08.2026

Medij: RTS1

Emisija: Jutarnji program/RTS

Autori: Redakcija

Teme: autoputevi, magistrale; infrastrukturni projekti u oblasti puteva

Početak

Trajanje

Emisija 31.08.2026 05:50:00 370:00

Prilog 31.08.2026 07:17:00 16:33

Naslov: Gosti-Bojan Bilbija i Vladimir Vuletić

[Pogledaj video prilog](#)

14278

Odluka građana Islanda; Približavanje Srbije izborima; Politička situacija i protesti

A mi o aktuelnim naslovima i o drugim temama, naravno, o odluci građana Islanda koji bi da— koji nisu doneli, koji su tokom vikenda zapravo rekli "ne" Briselu, i to ne članstvu u Evropskoj uniji, već čak i obnovi pregovora koji su zamrznuti još od 2013. godine.

Dakle, šta takva poruka iz jedne od najbogatijih evropskih zemalja govori o privlačnosti Unije danas?

Srbija se približava izborima, to je još jedna tema ovog prelistavanja štampe.

Predsednik najavljuje 18. ili 25. oktobra, a slike iz Užica pokazuju koliko bi kampanja mogla da bude napeta na zakonito prijavljenom skupu.

Demonstranti koji podržavaju blokade sukobili su se sa policijom, poletele su i kamenice, to smo videli, a pogođen je i naš snimatelj. I dok politička temperatura raste, nastavlja se ono štoće takođe biti važna tema pred biračima: šta jeurađeno. Otvorene su nove deonice Dunavskog [koridora](#), od danas u podne još 28 km biće u saobraćaju, do Golupca se iz Beogradaće se stizati od danas za oko sat i 20 minuta. U studiju je novinar i kolega, Bojan Bilbija.

Dobro jutro, hvala što ste sa nama. Dobro jutro. A sa Pala nam se u program uključuje profesor Vladimir Vuletić. Dobro jutro i vama. Dobro jutro.

I da krenemo od Bojana, koji nam ovde sedi u studiju, a kolega je inače i na radijskom podkastu, osim što je urednik u Politici, to da navedem sve što treba. Građani Islanda su, odbili nastavak pregovora sa Evropskom unijom. Znači, njihovo članstvo, to jest kandidatura, i dalje stoji.

Oni su samo rekli: "Ne želimo još da nastavimo pregovaranje." Da li je islandsko "ne" specifičnije u odnosu na ostale zemlje kandidate? Pa, specifičnije možda utoliko što su oni imali prilike da se već dva puta o tome izjasne. I dva puta su rekli "ne", čini mi se, u roku od 10 godina, što znači da tu nekako prevladava taj stav. Ali to samo svedoči o tome koliko se današnji svet menja, koliko se već promenio, i da neke stvari koje su možda bile nezamislive pre desetak ili petnaest, dvadeset godina, danas se itekako dešavaju. I nije Island jedini u toj priči. Mi smo videli i pre dan ili dva izjavu predsednika Turske, Erdogana, i on je nešto slično izjavio. Doduše, tamo nije bilo referenduma, ali posle 50, 60 godina pristupanja, rekao je da ih više to ne zanima. Mi smo prošle godine imali odluku Vlade Gruzije, u Tbilisiju, i oni su rekli da oni žele da zamrznju taj proces za narednih 5 godina, pa je to izazvalo dosta ovako burne reakcije. Dakle, nešto se tu dešava. Sa druge strane, imate zemlje poput nas koje 25 godina stojimo u čekaonici i nekako imamo stalno utisak da tu nešto slabo ide, da teško ide. I nije to samo naš utisak. Pogledajte sve ostale zemlje kandidate, pogledajte Severnu Makedoniju, Albaniju, Bosnu i Hercegovinu, oni su potpuno zaglavljani. Čini mi se Crna Gora ima nešto više nade, ali vidim i kod njih sad neki tamniji oblaci se tu nadvijaju. Dakle, gde očigledno postoji želja, ili je postojala velika želja, za priključenjem kod građana, tu nešto se koči, a ovde vidimo da odbijaju. I što se tiče Islanda, kada govorimo, oni imaju status i u šengenskoj zoni i u evropskom ekonomskom prostoru, dakle oni su članice tih integracija.

Dakle, to je sve ono što— isto to važi i za Norvešku, i izuzev evropskog ekonomskog prostora, što se tiče Šengena, važi i za Švajcarsku. Dakle, to su bogate zemlje koje nisu članice Evropske unije i koje ne žele da budu članice Evropske unije, ali žele Šengen, žele evropski ekonomski prostor, dakle to jedinstveno tržište, da budu deo. To je na tragu one ideje koju je predsednik Vučić izložio pre, čini mi se, 2 ili 3 meseca, upravo to, da bi i to i za Srbiju bilo sasvim prihvatljivo i adekvatno.

Ideju je podržao i Edi Rama iz Albanije. Dakle, da budemo u Šengenu, da budemo deo zajedničkog jedinstvenog tržišta, ekonomskog prostora, a da te neke— ta velika pitanja integracija, tamo gde svako može da stavi veto na kraju, gde postoje neka uslovljavanja, se to malo odloži.

Ali da li je to dozvoljeno kao što dozvoljavaju Islandu i Norveškoj? Pa, to je veliko pitanje.

Koliko sam ja video, nema nikakvog— nikakve reakcije na tu izjavu predsednika.

Dakle, očigledno, očigledno je da je Evropska unija sama zaglavljena u nekim svojim procesima, da tu nema— nema dobrog rešenja, nema izlaza. To se kotrlja, vi se setite kada je predsednik Makron došao, dakle ima tome već 10 godina, da je on predložio tu jednu vrstu reformisanja Evropske unije i da je rekao najpre da reformišemo samu Evropsku uniju, a onda da razgovaramo o proširenju. A u sledećem koraku, on je imao više takvih inicijativa, a sledeća inicijativa mu je bila da se promeni metodologija pristupanja, da se umesto poglavlja pređe na sistem klastera. I vidimo da i tu takođe nema velikog napretka, bar kada je reč o ovim zemljama Zapadnog Balkana. I opet kažem, ta Crna Gora koja se toliko raduje, koja je negde i možda i najbliže tom cilju, meni se čini da su i dalje i suviše daleko od tog cilja, iako su najdalje odmakli. I to stvara jednu vrstu određenu frustracije na čitavom Zapadnom Balkanu. Idemo sad do Pala. Gospodine Vuletiću, Island već ima mnogo onoga čemu kandidati za Evropsku uniju





Datum: 31.08.2026

Medij: RTS1

Emisija: Jutarnji program/RTS

Autori: Redakcija

Teme: autoputevi, magistrale; infrastrukturni projekti u oblasti puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	31.08.2026 05:50:00	370:00
Prilog	31.08.2026 07:17:00	16:33

Naslov: Gosti-Bojan Bilbija i Vladimir Vuletić

[Pogledaj video prilog](#)

teže, čuli smo, a ipak kaže: "Dalje nećemo." Rejkjavik je, ako dobro znam, rekao da, ostali ne. Koliko je snažan njihov argument? Oni imaju, čuli smo, pristup tržištu, Šengen, NATO. Zašto bi Briselu prepustili deo kontrole nad svojim ribarstvom?

Pa, upravo to i jeste osnovni problem. I to jeste specifičnost Islanda u odnosu, recimo, na zemlje Zapadnog Balkana. Ono, razlog iz koga Island nije zainteresovan, ili bar veći deo građana, pošto čini mi se da je na referendumu bilo negde možda oko 52% onih koji su rekli "ne", je pre svega vezan upravo za ovo što ste pomenuli, a to je pitanje ribarstva.

Faktički, ekonomija, privreda Islanda je većim delom oslonjena i zavisi od ribarstva.

Oni zakoni koje Evropska unija i koji bi trebalo da budu obavezujući za sve, između ostalog i u toj oblasti, je nešto što ne odgovara Islandu. I to je zapravo osnovni razlog, osnovni problem.

Pitanje Zapadnog Balkana, njegovog pristupanja Evropskoj uniji, je mnogo složenije.

Radi se i o nerešenim odnosima između zemalja na Zapadnom Balkanu. Radi se i o tome što u Evropskoj uniji postoji ta bojazan da bi to dodatno osnažilo pritisak imigranata sa ovog prostora.

I to je ono što su, kako bih rekao, razlike. Jer dok u slučaju odnosa između Evropske unije i Islanda imate uglavnom tu situaciju da Islandani kažu "ne", u slučaju zemalja Zapadnog Balkana veći je problem i snažnije "ne" je zapravo iz zemalja Evropske unije, bar centralnih.

Mi smo videli, uostalom, kako je izgledalo i ovo glasanje vezano za otvaranje klastera 3.

Videli smo da tu postoje i neki drugi problemi kada je reč o Srbiji, pre svega odnos prema Rusiji, drugim rečima pitanje spoljne politike. Ali, znate, ima sada još jedna stvar. Kako vreme odmiče, čini mi se da i kod građana Srbije raste jedan evroskepticizam. I nisam, iskren da budem, više siguran kao što sam bio, recimo, pre 5 ili 10 godina, kako bi i danas u Srbiji prošao referendum vezan za pitanje pristupanja, na kraju krajeva, Evropskoj uniji. E, tu sad malo da— samo da malo ubrzamo. Imaćemo izbore u Srbiji, ne o referendumu o EU, ali imamo izbore krajem oktobra, kako je najavljeno. Kako komentarišete događaje u Užicu od subote uveče?

Da li je to neki početak prave kampanje i kakoće ta kampanja, na osnovu onoga što smo videli, da izgleda? Pa, pre svega, mislim da ono što se dogodilo u Užicu nas upozorava da moramo da razdvojimo dve stvari. Jedno je politička kampanja, jedno su simpatije i antipatije prema određenim idejama, političarima, a sasvim drugo je nešto što je vezano za poštovanje javnog reda i mira, što je vezano za autonomiju, na kraju krajeva, novinarstva, što je vezano za nasilje.

Dakle, ta crvena linija mora da se podvuče, i to je sada pitanje države. Znači, ukoliko se dopusti da se na političkim mitinzima koristi kamenje, dolazi do fizičkih sukoba. Ukoliko oni koji su bacili kamen ne budu najrigoroznije kažnjeni, u tom slučaju, plašim se da se onda ostavlja prostor da svi kažu: "Da, može i tako", i da onda uđemo u jednu situaciju koja ni na koji način nije dobra, ne samo za politički život, nego za društvo u celini. Mislim da taj događaj od pre neki dan u Užicu zaista mora da bude alarm i mora da bude primereno poslata poruka da kamenice, fizički sukobi, su nešto što je nedopustivo.

Onaj ko je bacio kamenicu, ko je povredio novinara, u ovom slučaju snimatelja, svejedno.

Znači, mi stalno govorimo o tome kako su novinari ugroženi. Na kraju godine se podvlače nekakve statistike, odnosno prave statistike. A kada se suočimo sa ovakvim stvarima, ja nisam čuo, možda grešim, da su se novinarska udruženja, pre svega, oglasila tim povodom. Jer ne sme da bude politika i političko opredeljenje ispred onoga što je autonomija novinarstva, ispred onoga što je javni red i mir.

Gospodine Vuletiću, hvala. Hvala. A za vas pitanje: ako izbori budu u oktobru, štaće— štaće više odlučivati, politička atmosfera ili ono što građani osećaju, dakle standard, plate, cene? Štaće— štaće da presudi? A vi sumnjate daće izbori biti u oktobru? Pa kažete: "Ako budu." Ako budu. Nisu još raspisani.

Dakle, sve dok se ne raspišu, možemo— imamo pravo da— To je zdrav stav, slažem se.

Zdravo, logički stav je da sumnjamo dok ne vidimo. Ne da sumnjamo, da pretpostavljamo.

Malo lakše rečeno. Ali možemo osnovano da pretpostavljamo daće biti 18.

ili 25. oktobra. Svakako tako.

Pa, svakako da ljude najviše zanima ono od čega se živi. Dakle, i svako od nas, i kada sagledava i svoj život i svoj posao i sve ono što radi, on gleda kako da napreduje, kako da bolje živi.

Dakle, to je ono osnovno. I ljudi u suštini žele da glasaju, opredeljuju se za one za koje veruju daće im omogućiti upravo takav život. I ovo o čemu govorio profesor Vuletić, vi znate, kada dođete na nečiji skup, pravite ono što smo mi nekad zvali kontra miting. Dakle, vi u suštini dođete sa 200 ljudi, protiv tamo 15.000 ljudi, da pravite neku vrstu kontra mitinga, pa onda i to bude malo, pa bacite ogroman kamen, pa umalo ubijete snimatelja RTS-a, pa onda niko u suštini ni od medijskih udruženja na to ne reaguje. Meni je to na te krajnje onako degutantno, da uopšte— da smo došli u jednu takvu situaciju. Ali





Datum: 31.08.2026

Medij: RTS1

Emisija: Jutarnji program/RTS

Autori: Redakcija

Teme: autoputevi, magistrale; infrastrukturni projekti u oblasti puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	31.08.2026 05:50:00	370:00
Prilog	31.08.2026 07:17:00	16:33

Naslov: Gosti-Bojan Bilbija i Vladimir Vuletić

[Pogledaj video prilog](#)

vi zapravo nudite kamen. Vaša politika je bacanje kamena, i to onog velikog. I mislim da je to apsolutno pogrešno. Pogrešno je iz svakog mogućeg aspekta, počev od te vaše politike koju želite tako da promovirate, pa do posledica koje na taj način proizvodite. Sa druge strane, vi imate— neko je primetio da je predsednik Vučić, on je praktično u kampanji već mesecima. U suštini, on tu kampanju nikada i ne obustavlja.

On je prosto političar koji je stalno u toj— to nije zapravo kampanja, to je jedan za njega normalan politički život. Ali tokom toga on je otvorio i više [autoputeva](#).

Evo, juče je bio novi [autoput](#), Dunavski [koridor](#), mnogo novih fabrika.

Imali su fabriku u Robotu pre 2 dana otvaranja. Više to gotovo niko i ne pamti.

To ide kao traka. I to je ono što ljudima kaže: "Da, to mi liči da je bolji život." Svako od nas će reći: "Da, meni to tako deluje." A sa druge strane, govorim vam o paradoksalnoj situaciji.

Dođete na kontra miting i bacate kamen. Dobro, da li imate utisak— da li imate utisak da postoji neka referendumska atmosfera za i protiv te politike o kojoj govorite?

Znači, da je društvo poprilično podeljeno oko toga šta podržava, šta ne podržava.

Ja iskreno mislim da je mnogo veći broj ljudi opredeljen da sačuva ovo što je izgrađeno i ovo što je rađeno proteklih 10 i 15 godina, nego što je veliki broj ljudi koji bi želeli to radikalno da promene, da sruše, da nešto sasvim novo bude. Što kaže, da bace jedan veliki kamen na svih ovih 15 godina, na tu politiku, i da se okrene neki novi lik. Zato što vi, kada kažete: "Dobro, hajde da čujemo šta su te ideje, šta bi to moglo drugo i drugačije da bude", e onda tog odgovora nema.

Znači, očekujete daće u kampanji biti više priča o tome, daćemo čuti i sa jedne i sa druge strane šta su ideje?

Pa, nema šta da čujemo sa ove jedne strane. Mi vidimo.

To nisu ideje, to su dela. Mislim, na više strana. Malo smo nepravедni sada.

Biće više učesnika u izborima kojiće biti veoma interesantni. Tako je, tako je.

Ali vi govorite o referendumskoj atmosferi, jer referendum ima samo dva pitanja: da i ne.

Tako je. Ali govorimo o tome, znači, da li ostaje— Nema više.

Na referendumu imate samo dva odgovora. Koalicija ili ova, manje-više, iliće biti— iliće biti nekih promena. To kažem kad govorimo o referendumskoj atmosferi.

Ali mi čak ni to ne znamo. Dakle, ovde imamo na jednoj strani potpuno izdefinisano, već otprilike se tačno zna i koće biti predvodnik liste, daće Vučić da se kandiduje za premijera.

To je sve jasno. Jasna su i ideja, jasna je politika, odnos prema Kosovu, evropskim integracijama, Rusiji, prema čemu god hoćete, investicije. Sve je to potpuno jasno, čisto.

A ovde nemate čak ni listu, nemate ljude koji predstavljaju tu listu, nemate nijedan politički program, nemate odgovor. Recimo, da li— ako govorimo o studentskoj listi ili pak o ovom ostatku opozicije— Od opozicije imate dosta tih odgovora. Razlikuju se, ali ih imate.

Imate ih. Ali ja govorim sad o ovima za koje su proglašeni za favorite.

Vi tu ne znate ni ko su ti ljudi. Ali recimo da pitate: "Dobro, šta vi mislite o Islandu?" Sad, ovo što se desilo, uopšte o našem evropskom putu, ja nisam siguran da bismo dobili odgovor potpuno jasan.

I tako je, čini mi se, po svim pitanjima, ne samo vezano za evropske integracije, nego za sva ta ključna pitanja. A onda dođu neki ljudi koji kažu da oni zastupaju tu politiku, a onda uzmu i bace kamen. I meni je, znate kako, meni to sve otprilike deluje prilično onako čudno i nepolitički. To mi više deluje kao neki bunt, ali koji nema nikakav apsolutno smisao.

Da tu zastanemo. Jedino samo pitanje je ostalo: koće biti u sredu gost, ako znamo već sada ili ne znamo? Pa, možda bude i gošća, ko zna. Možda bude i gošća.

Dobro, znači, tajanstveni smo. Još nismo tajanstveni. Bojan Bilbija, novinar politike i autor podkasta na Radiju Beogradu, i Vladimir Vuletić, profesor, bili su sa nama ovoga jutra.

Hvala vam.

